

ЯВЛЕНИЕ XIII.

Къщата на Митя. На сръдната на вжтрѣ маса покрита съ бѣло платно; на нея щѣкло съ ракія, нѣколко чашки, саханъ съ мезеликѣ и столове. На лѣво при вратата са гледатѣ покачени пушки, пищови и сабии. При вдиганіето на вжтрѣшната завѣса, Митю идва отъ вратата що сѣ на дѣсно. Въ истото време Герги и Пенчу са задаватѣ отъ вратата на лѣво.

Пенчу. *(къмъ Митя)* На добъръ часъ, байо.

Герги. *(сжщо)* Да е честито.

Митю. *Хаирѣ ола?*

Пенчу. Беки ще кріешъ още? цѣлій градъ знае.

Герги. Утрѣ годежъ, и въ недѣля свадба.

Митю. Кой го е прѣснѣлъ за вчасъ?

Пенчу. Пуста баба-Стойна не мълчи. — Когото не сръщне, нему не казва. — И да видишь какъ: ухилена до уши. Гаче тя ще са жени.

Митю. Заповѣдайте да посѣднемъ. *(подава столове)*.

Пенчу. Сега ще черпишь. *(като погледва на масата)* Хжхъ, ето тукъ готово и бистрата му и мезелика му.

Герги. *Мастика кефи хазжрѣ.*

Митю. *Еветѣ.* Да туримъ масата, па да сѣднемъ *(зематѣ масата, турятѣ я сръдѣ сцената и сѣдатѣ)*.

Пенчу. *Долдурѣ бакалжмѣ.*

Митю. *(като налива)* Да ви кажъ: и тѣй го мислихъ и иначе, токо го рѣшихъ. — Пословицата казва: „или рано са наѣжъ, или рано са ожени“. — Стига толкозъ бекѣрлжкѣ. Какъ дяволитѣ? . . . челѣкъ до амина не ще побѣди я? *(зема чаша)* Я да му дрѣннимъ. *(сички правятѣ тока)*.

Герги. Да е на добъръ часъ.

Пенчу. *Урлу кадемли олсун.*

(Сички пѣятѣ и зематѣ мезеликѣ).

Пенчу. То. . . обулчаніето, байо, и мнѣ са ревни, ама дѣ. . . пусти шлюпки дѣ ги?

Герги. Жената, казватъ, има девендесетъ и деветъ дупки.

Пенчу. Бе то. . . днесъ каквото са е искабосало времето, нѣ девендесетъ и деветъ, ами сто и девендесетъ и деветъ ще са намѣрятъ. — Онѣзи малакофи, онѣзи костюми, онѣзи джекета мекета, полки молки, кокове мокове: една кола моди. И